

” Nu sunt numai preot, sunt și doctor! ”

Pe când fiul meu avea doi ani, având puternice dureri abdominale, l-am dus la spital, dar nu i-au găsit nimic.

La ora 1 noaptea, ducându-l din nou la spital, am găsit cu totul întâmplător un doctor, parcă trimis de Dumnezeu, care i-a făcut o serie de analize și am descoperit că băiatul avea o malformație congenitală, un rinichi așezat în zona intestinului și aproape de organele genitale.

Până să hotărască doctorii ce este de făcut, vă închipuiți cum am trăit. Trebuia să fie operat. Doctorii nu își asumau răspunderea, pentru că băiatul era mic. În final, cu ajutorul bunului doctor care venise acasă la noi și care era un om cu frică de Dumnezeu, am găsit pe cel mai bun chirurg urolog din Grecia, după cum a rezultat din părerile doctorilor.

Când am făcut tomografia, doctorul ne-a spus că împreună cu rinichiul respectiv trebuia extirpată și o bucată mică din intestinul copilului, pentru că rinichiul crescuse și se sudase acolo. În zilele acelea o cunoștință de-a mea mi-a dat să citesc viața Sfântului Luca.

Citind și văzând ce a făcut și prin ce a trecut, l-am rugat cu credință și i-am cerut: „De vreme ce ești doctor, vindecă-l pe copilul meu! Nu te-am cunoscut, sfinte al meu, de atâta vreme, însă tu poți să-l vindec!”.

În seara următoare am visat că am trecut pe la o biserică împreună cu soțul și cu fiul meu. Era închisă și voiam să plecăm. Însă în acel moment a apărut un paraclisier și ne-a spus:

– Eu o să vă deschid biserica, nu plecați!

Am intrat înăuntru și era întuneric. I-am sugerat soțului meu să ne închinăm și să plecăm. Însă în acea clipă iese prin ușile împărătești un părinte, care ținea în mâini, întins orizontal, un epitrahil de culoare argintie, care strălucea, având pe el nestemate strălucitoare. L-a pus pe capul copilului, și-a pus mâinile lui deasupra, în semnul crucii, și l-a binecuvântat. Atunci l-am întrebat:

– Părinte, sunteți preot la această biserică?

El mi-a răspuns:

– Nu sunt numai preot, sunt și doctor!

Când m-am trezit, bucuria mea era de

nedescriș. Eram sigură că fusese Sfântul Luca, pe care îl chemasem în rugăciune. Copilul meu era pe mâini bune, în mâinile lui. El l-a operat.

După ce a avut loc operația, ne-a chemat doctorul și ne-a spus:

– Una ne așteptam și alta am găsit. Rinichiul copilului nu numai că nu era lipit de intestin, dar era chiar la distanță.

Doctorul ne-a spus că peste patru luni trebuie să facem din nou o tomografie.

Am făcut-o. După aceea, într-o dimineață, pe când eram în starea dintre somn și veghe, am auzit o voce care mi-a spus așa:

– Să duci tomografiile copilului la Mănăstirea Sagmata!

Într-adevăr, am mers toți acolo, am luat tomografiile cu noi și ne-am închinat moaștelor Sfântului Luca.

Copilul meu se simte foarte bine, slavă lui Dumnezeu și Sfântului Luca! L-am sfătuit ca întotdeauna să îl aibă drept ocrotitor și ajutor pe Sfântul Luca, cel care l-a vindecat.

Îl iubesc pe Sfântul Luca, am evlavie la el, îi mulțumesc și mă rog să dea sănătate lumii.

F. T., Ilion

(Arhimandritul Nectarie Antonopoulos,
Sfântul Luca al Crimeii (1877 - 1961)
Minunile Contemporane)

Racla cu moaștele Sf. Luca se află în Biserica Mănăstirii Sfânta Treime din orașul Simferopol - Crimeea, foto